

Lovas István - A kormány ne féljejen repül?gépe(ke)t vásárolni

2014 március 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ez a jegyzet a politikai bátorsággal kezdődik és azzal zárul, hogy a jelenlegi kormánynak vásárolnia kell kormánygép(ek)et a választási győzelem után. Amely nem maradhat el, ha már a Median igazgatója is erre esküszik.

A bátor tettek megtorlása sokkal inkább elmarad, mintsem gondolnánk

Szinte nem is hinnénk el, de nem lelhet? fel könyv, tanulmány, disszertáció a politikában kulcsszerepet játszó bátorságról. Holott – kiélezett helyzetekben - nemzetek sorsa áll vagy bukik vezet?ik bátorságán, illet?leg gyávaságán.

Az oly kiterjedt politológiai irodalomban nem egyszer és igen fura módon alapvet? koncepciókról sem születnek elemzések, azaz a bátorság nem áll egyedül ezek közül.

Ugyanez a helyzet a hazugság fogalmával. Illetve az volt. A történet: az Egyesült Államok egyik legkiválóbb politológusa, John Mearsheimer, a Chicagói Egyetem tanára, 2011-ben *Miért hazudnak a vezet?k?* címmel megjelent könyve el?szavát azzal kezdi, hogy 2003 tavaszán kapott egy hívást Serge Schmemann-tól, a New York Times neves újságírójától, aki meglep?dött, hogy hosszas kutatómunkája ellenére sem talált anyagot tervezett cikkéhez, amely a hazugság szerepér?l szólna a nemzetközi politikában. Azt kérdezte Mearsheimert?l, hogy mi lehet a hiány oka.

Az egy órán át tartó telefonbeszélgetés nyomán a politológus kutatásba kezdett és ebb?l született az el?bb említett könyv.

Bármilyen meglep?, úgy t?nik, a bátorságnak és ellentettjének, a gyávaságnak a politikában betöltött szerepe még megírójára vár.

A témát minden bizonnyal érdemes elemezni már csak azért is, mert meglehet?s z?rzavar látszik uralkodni abban, hogy mi nevezhet? bátor vagy mi gyáva cselekedetnek. Még vezet? politikusok sincsenek tisztában vele.

Egyetlen példa: míg a szovjet partizánok által a II. világháború idején a megszállók ellen naponta elkövetett merényleteit a nyugati világ h?stettként értékelte, nyugati politikusok ma rutinszer?en „gyáva tettnek” min?sítik a terrortámadásokat megszállók ellen. Hajtsák azokat végre Afganisztánban, korábban Irakban vagy más megszállt országban . Csakhogy ezek a terrorcselekmények mindennek tekinthet?k, de gyávának nem, hiszen az elkövet?k saját életüket áldozzák fel vagy teszik kockára egy olyan ügyért, amelyben hisznek.

A bátorság a politikában sokkal inkább úgy lenne meghatározható, mint egy kit?zött feladat végrehajtása - jobb esetben egy nemes – a cél érdekében, függetlenül a tettét végrehajtó politikusra leselked? veszélyt?l és akadályoktól . E bátor tett min?sített esete természetesen, ha azt egy közösség, ahogyan mondani szokták, „jól felfogott érdekében” hajtják végre.

A történelemben nyilvánvalóan vannak nagyon bátran, többnyire bátran, kevésbé bátran vagy gyáván cselekv? politikusok. A mai kormány valahol valószínű?leg a másodikként említett kategóriába sorolható. Vagyis olyan, amely

többnyire bátran lép.

Máskor meg nem. Ilyen például a miniszterelnöknek és kormányának zökken?mentes, hatékony szállítását el?segít? repül?gépek megvásárlásától való félel? tartózkodás.

Hányszor fordul el?, hogy Orbán Viktor és kísérete hanyatt-homlok rohan a repül?térre, például egy-egy uniós találkozó után úgy, hogy sajtókonferenciát sem tud tartani, miközben más tagországok vezet?i a legnagyobb nyugalommal, teli terem el?tt adják el? mondanivalójukat és válaszolnak a kérdésekre.

A puszta ész fényében egyszer?en érthetetlen, hogy miért nem vásárol magának a kormány repül?gép(ek)et?

Csak nem fél a balliberális sajtó támadásától? De fél t?le. Arról a sajtóról van szó persze, amely a legújabb és talán leghatékonyabb szférájában – az internetr?l van szó – sokszoros túler?ben van a jobboldali sajtóval szemben. Attól fél, hogy kiszámítanak a repül?gép(ek) „lélegeztet?gép egyenértékét”, vagy arról írnának, hogy hány éhez? gyerek napi falatját lehetne a vételárból fedezni. E demagóg érv el?tt más ország nem hajolt meg.

Szlovákiában (ez az az ország, amelyet egy f?re jutó GDP-ben 2002-ben messze megelőztünk, majd a Békesi-Petschnig-Csillag-Bauer-Lengyel és hozzájuk hasonló közgazdasági lángelmék teóriáinak gyakorlatba ültetése után 2010-re messze „megutóztuk”) az ottani kormány két Tupoljev (jajj, orosz!) Tu-154-es és két Jakovlev Yak-40-es (jajj, orosz!) gépet tart üzemben, e mellett mintegy fél tucat helikoptert. A szlovén elnököt, a miniszterelnököt és a kormány többi tagját egy Dassault Falcon 2000 EX szállítja. Basescu román elnöknek egy Boeing 707, a miniszterelnöknek egy BAC 1-11 dukál. Külföldi utazásokra. Belföldön egy SA-365 Dauphin gépet használnak. A lengyel hadsereg igen sok gépet tart készletben a vezet? politikusok zavartalan szállítására. Legtöbbjük szintén Tupoljev és Jakovlev típusú (jajj, megint orosz!). Igen sok helikoptert is. Az is kormánygép volt, amelyben oly sok politikus vesztette életét Szmolenszknél 2010. április 10-én.

Ha most egy pillanatra e téren egy hazánk lélekszámával nagyjából azonos nagyságú, de gazdagabb országra vetjük pillantásunkat, elámulunk a rendelkezésre álló kincstári használatú gépek széles skálájától. Belgiumban egy Airbus A330-300-ast, két _Dassault Falcon 20-ast, egy _Dassault Falcon 900-ast, két brazil Embraer ERJ 135-öst és két Embraer ERJ 145-öst használnak. A nyakig eladósodott, Belgiumnál szegényebb, de ugyancsak hozzájuk hasonlóan tíz milliós Görögországnak még ennél is több gépe van úgy, hogy a görög miniszterelnököt egy Gulfstream V szállítja oda, ahová az országot pórázon vezet? trojka rendeli. És mindehhez tegyük hozzá, hogy a 630 000 (!) lakosú Montenegró kormányát egy Learjet 45 röpteti ide-oda.

Kétség nem fér hozzá: a magyar kormánynak április 6-a után sürg?sen gépe(ke)t kell keresnie és megvásárolnia. És kit érdekel, ha ezt is megbeszéli a neoliberalis maszket magára húzott ókádárista drágaBolgárúr szektarádióján? Eggyel több téma, mely a hallgatókban egy szokásos „innen menekülni kell” és egy „katasztrófába száguldunk” között megemeli az adrenalin szintet.

Annak a kormánynak, amelyiknek feje ugrásszer?en növelte hazai népszerűségét, miután az Európai parlamentben Cohn-Benditet, Hannes Swobodát és Guy Verhofstadot a legmegfelel?bb helyre küldte több millió magyar tévénez? kézdörzsölgetése közepette, vagy annak a kormánynak, amely két lábbal továbbította a Nemzetközi Valutaalapot abba az irányba, ahonnan jött, nem illik rettegnie az említettek hazai sajtódrukkereit?l sem.

Egyrészt. Másrészt aki egy kicsit is behatóbban tanulmányozza akár csak a legújabbkori történelmet a politikusi bátorság szemszögéb?l, nagyon meglep? következtetésre jut. Arra, hogy egy bátor, s?t az adott pillanatban sokak által akár vakmer?nek tekintett tett eredménye nem az azt végrehajtó politikus bukása lesz, hanem sikere. Mint ahogyan az IMF hazaküldésének vagy a külföld által ugyancsak gy?ölt sorozatos kamatcsökkentésnek sem maradt el igen pozitív jutalma.

A gépvásárlásnak sem marad el a haszna. Például a menetrendszer? járáshoz rohanás miatt az udvariatlanul id? el?tt faképnél hagyott tárgyalópartnerek hiányában.

Lovas István

(Magyar Nemzet, 2014-03-10)

forrás: Lovas István facebook oldala

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztáról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
